

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010013
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3619010013.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 02. marca 2020 prejednal odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovanej

P. T.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom R., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra, na verejnom zasadnutí prítomnej,

ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 1T/5/2019 zo dňa 30.10.2019 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátorky zamieta, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bola obžalovaná P. T. uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. Zák. v znení účinnom do 31.07.2019, pretože doposiaľ nezisteným spôsobom a v nezistenom čase po dni 02.03.2016 si na podpernom bode - stípe bez uzatvorenia zmluvy o dodávke elektrickej energie neoprávneným zásahom zabezpečila zapojenie elektroinštalácie do rodinného domu číslo XX v obci J. X. na odbernom mieste č. XXXXXXXXXXXX, v ktorom dome v tom čase bývala, hoci ku dňu 23.02.2016 došlo k ukončeniu zmluvy o dodávke elektriny pre neplatenie odberu elektrickej energie z odberného miesta č. XXXXXXXXXXXX, pričom obžalovaná oznámenie o ukončení predmetnej zmluvy prevzala dňa 10.02.2016, no napriek tomu elektrickú energiu do dňa 19.01.2018 na uvedenom odbernom mieste neoprávnene odoberala v množstve 14.621 kWh, čím poškodenej spoločnosti Západoslovenská distribučná, a.s., Bratislava spôsobila škodu vo výške 1.676,45 €, pričom odber elektrickej energie je spoplatnený v zmysle Zákona o regulácii v sieťových odvetviach č. 276/2001 Z. z. v znení neskorších prepisov.

Podľa § 44 Tr. zák. súd prvého stupňa u obžalovanej upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, pre výkon ktorého bola zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uložený jej rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/26/2018-169 zo dňa 14.01.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 3To/42/2019-223 zo dňa 11.09.2019, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. bola obžalovanej uložená povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Západoslovenská distribučná, a.s., Čulenova 6, 816 47 Bratislava, IČO: 36361518, škodu v celkovej výške 1.676,45 €.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka čo do výroku o treste v neprospech obžalovanej. Prokurátorka následne v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu považuje za nesprávne a nezákonné. Mala za to, že obžalovanej mal byť uložený súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pričom trestná sadzba určená pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., ktorý je prísnejšie trestný, sa mala upraviť s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 1, 38 ods. 4, 37 písm. h), m) a 36 písm. l) Tr. zák. a keďže u obžalovanej prevažuje pomer príťažujúcich okolností, súd mal obžalovanej uložiť súhrnný trest odňatia slobody v rozmedzí upravenej trestnej sadzby od 28 mesiacov do 5 rokov. Tiež s prihliadnutím na osobu obžalovanej, ktorá bola doposiaľ 3-krát súdne trestaná pre spáchanie rôznej trestnej činnosti, ktorú páchala aj počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, t.j. ani hrozba výkonu trestu nebola pre ňu dostatočná pred odradením od páchania ďalšej trestnej činnosti, ako aj to, že pred nástupom na výkon trestu odňatia slobody bola nezamestnaná aj napriek tomu, že mala vyživovacie povinnosti, podľa prokurátorky svedčia pre záver, že možnosť jej nápravy je sťažená, a preto trest uložený jej skorším rozsudkom (o 16 mesiacov nižším, ako jej mal byť uložený v tomto trestnom konaní) nemožno pokladať na ochranu spoločnosti a jej nápravu za dostatočný a taktiež nesplní svoj účel. Navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. s tým, aby sám rozhodol rozsudkom a obžalovanej uložil súhrnný trest odňatia slobody v prvej polovici upravenej trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia pri súčasnom zrušení výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/26/2018 zo dňa 14.01.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/42/2019 zo dňa 11.09.2019, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich.

K odvolaniu prokurátorky sa písomne vyjadrila obžalovaná prostredníctvom obhajcu. Uviedla, že keďže urobila vyhlásenie o vine, v súlade s ustálenou judikatúrou jej bola správne uznaná aj poľahčujúca okolnosť uvedená v § 36 písm. n) Tr. zák.. Na tomto závere nemení nič ani to, že pri objasňovaní trestnej činnosti v prípravnom konaní nenapomáhala orgánom činným v trestnom konaní a až na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine, pričom išlo o „najvyššiu“ formu napomáhania súdu v konaní pred súdom. Vzhľadom na nariadené tresty odňatia slobody v iných jej trestných veciach by uloženie ďalšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody mohlo mať na vzťahy medzi ňou a jej deťmi katastrofálne dopady. Odvolanie prokurátorky preto považuje za nedôvodné a navrhla ho zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní zotrvali prítomné procesné strany na svojich písomných návrhoch. Prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok ešte aj z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba a ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej o tom, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Podstatou odvolania prokurátorky voči výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. bolo to, že obžalovanej nemal súd prvého stupňa „priznať“ aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., na základe čoho jej mal byť pri prevahe príťažujúcich okolností uložený súhrnný trest odňatia slobody minimálne vo výmere 28 mesiacov. Z tohto dôvodu tak nebolo možné rozhodnúť o upustení od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na iné odsúdenie obžalovanej na trest odňatia slobody v nižšej výmere.

Odvolací súd uvádza, že odvolanie prokurátorky by bolo možné považovať v zásade za správne, ak by bol obžalovanej skorším rozhodnutím uložený trest odňatia slobody pod dolnú hranicu (upravenej) trestnej sadzby inak hroziaceho súhrnného trestu, čo však nebol prípad pojednávanej veci.

V tejto súvislosti senát odvolacieho súdu pripomína svoju ustálenú súdnu prax, podľa ktorej na vyhlásenie o vine sa vždy prihliadne pri rozhodovaní o treste. Prichádzajú do úvahy tri alternatívne spôsoby rozhodnutia. Na takéto vyhlásenie sa prihliadne ako na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti) alebo je to dôvod na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam. Napokon takéto vyhlásenie spolu s ďalšími okolnosťami prípadu alebo pomermi páchatela môže odôvodňovať aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák.

V súlade s tým súd prvého stupňa vyhlásenie obžalovanej o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe zohľadnil pri svojich úvahách o druhu a výmere trestu akoby priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. ako „najvyššej“ formy napomáhania súdu v konaní pred súdom (ako na to správne poukázal obhajca). Správne súd prvého stupňa zároveň zistil, že u obžalovanej sú splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k jej skoršiemu odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/26/2018 zo dňa 14.01.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/42/2019 zo dňa 11.09.2019 na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Pri ukladaní úhrnného a aj súhrnného trestu za súbeh trestných činov platí, že tieto sa ukladajú podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný. V prejednávanom prípade bol takýmto trestným činom prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák. V ustanovení § 207 ods. 3 Tr. zák. určil zákonodarca trestnú sadzbu trestu odňatia slobody v rozmedzí 1 až 5 rokov.

Preto z hľadiska ukladania trestu prichádzalo do úvahy aj rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák., pretože obžalovanej by sa inak ukladal súhrnný trest odňatia slobody v trestnej sadzbe 1 až 5 rokov (podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), m), 38 ods. 2, 41 ods. 1 a 42 ods. 1 Tr. zák.), ale tento by nemohol byť miernejší ako vyššie uvedený trest uložený skorším rozsudkom.

Aj odvolací súd je toho názoru, že pri zohľadnení osoby obžalovanej a jej pomerov, závažnosti spáchaného skutku, priznania a úprimného oľutovania obžalovanej, ako aj toho, že má naďalej vyživovaciu povinnosť voči trom maloletým deťom, ktorú si bude mať možnosť lepšie plniť na slobode ako vo výkone trestu, je dostatočný na ochranu spoločnosti, ako aj na jej nápravu skôr uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Tento predchádzajúci trest považuje odvolací súd za celkom primeraný, zákonný a aj spravodlivý vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti obžalovanej.

Odvolací súd tiež poukazuje na to, že obžalovaná je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát a boli jej nariadené výkony ďalších trestov odňatia slobody v trestných veciach Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2T/33/2017 a 2T/58/2015, a to v celkovej výmere 34 mesiacov. Z toho potom vyplýva, že na obžalovanú z pohľadu splnenia účelu všetkých týchto trestov by malo byť „pôsobené“ vo výkone trestu odňatia slobody ešte viac ako 2 roky (keďže predpokladaný koniec trestov má mať dňa 06.04.2022). Preto odvolací súd významnejšie v neprospech obžalovanej nezohľadnil jej aktuálne hodnotenie z ústavu na výkon trestu, ktoré zatiaľ nevyznieva len kladne.

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.